

P7_TA(2014)0131

Kasvinjalostus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2014 kasvinjalostuksesta: mahdolliset keinot parantaa laatua ja satoa (2013/2099(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon vuonna 2009 laaditun YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) kertomuksen ”How to feed the world in 2050”,
- ottaa huomioon uusien kasvilajikkeiden suojaamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (UPOV-yleissopimus),
- ottaa huomioon elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivaroja koskevan FAO:n kansainvälisen sopimuksen,
- ottaa huomioon huhtikuussa 2013 laaditun kertomuksen ”Headed for 9 billion – Can Europe afford to miss the potential of GM crops” (Ivar Virgin / Stockholm Environment Institute, Timbro),
- ottaa huomioon vuonna 1993 laaditun YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön FAO:n kertomuksen ”Harvesting nature's diversity”,
- ottaa huomioon Svalbard Global Seed Vault -siemenpankin verkkosivuston¹,
- ottaa huomioon 27. maaliskuuta 2001 annetun komission tiedonannon ”Kohti esteetöntä tietoyhteiskuntaa” (COM(2001)0162),
- ottaa huomioon muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista 22 päivänä syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003²,
- ottaa huomioon viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/53/EY³ ja vihannesten siementen pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/55/EY⁴,
- ottaa huomioon muuntogeenisten organismien jäljitettävyydestä ja merkitsemisestä ja muuntogeenisistä organismeista valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen jäljitettävyydestä sekä direktiivin 2001/18/EY muuttamisesta 22 päivänä syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1830/2003⁵,

---

¹ <http://www.regjeringen.no/en/dep/lmd/campaign/svalbard-global-seed-vault.html?id=462220>.

² EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1.

³ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1.

⁴ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33.

⁵ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 24.

- ottaa huomioon yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27. heinäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94¹,
  - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerin YK:n yleiskokouksessa vuonna 2009 antaman muistion ”The right to food – Seed policies and the right to food: enhancing agrobiodiversity and encouraging innovation” (A/64/170, 2009, UN General Assembly),
  - ottaa huomioon FAO:n, Maailman ympäristörahasen (GEF), Yhdistyneiden kansakuntien kehitysohjelman (UNDP), Yhdistyneiden kansakuntien ympäristöohjelman (UNEP), Unescon, Maailmanpankin ja WHO:n tukeman hallitustenvälisen maataloustieteen ja -tekniikan kehitystä koskevan kansainvälisen arvioinnin (IAASTD) päätelmät,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A7-0044/2014),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta haluaa tällä mietinnöllä herätellä perusteellista keskustelua ja selvittää kokonaisuudessaan tilannetta, joka liittyy kasvinjalostukseen niin unionin kuin maailmanlaajuisella maatalousalalla;
- B. toteaa, että kasvinjalostusteollisuudella on keskeinen merkitys tuottavuudelle, monimuotoisuudelle, maanviljelyn terveellisyydelle ja laadulle, puutarhaviljelylle, elintarvike- ja rehuntuotannolle sekä ympäristölle;
- C. ottaa huomioon, että YK:n elinten, ensisijaisesti FAO:n ja WHO:n, sekä YK:n hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin mukaan maapallon väestön odotetaan kasvavan nykyisestä 7 miljardista noin 9 miljardiin, mahdollisesti jopa 10–11 miljardiin, vuosien 2040 ja 2050 välisenä aikana;
- D. ottaa huomioon, että tällainen väestönkasvu asettaa äärimmäisiä vaatimuksia maatalousalalle ja erityisesti tuotannon lisäämiselle, jotta voidaan tyydyttää elintarvikkeiden voimakkaasti kasvava kysyntä; toteaa, että FAO:n arvion mukaan elintarvikkeiden tarjontaa on lisättävä 70 prosentilla seuraavien 30–40 vuoden aikana;
- E. toteaa, että koska EU:ssa jätteeksi päätyy 30–50 prosenttia tuotetuista elintarvikkeista, kun maailmanlaajuinen keskiarvo on noin 30 prosenttia, huomattava osa lisääntyneestä ruoan tarpeesta voitaisiin taata paremmalla, tehokkaammalla ja kestävämmällä elintarviketuotannolla kehittyneissä maissa sekä laajentamalla varastointi- ja jakelujärjestelmiä kehitysmaissa;
- F. ottaa huomioon, että suurin ongelma on kuitenkin ratkaisematta: miten voimme taata ravinnon ihmisille eri puolilla maailmaa, kun viljelykelpoinen maa vähenee epäasianmukaisen maankäytön ja huonojen maatalouskäytäntöjen sekä ilmastonmuutoksen vuoksi ja kun mahdollisuus viljelykelpoisen maan laajentamiseen on erittäin rajallinen, koska useissa maailman osissa pidetään täysin epärealistisena ajatusta uuden viljelymaan raivaamisesta;

---

¹ EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1.

- G. ottaa huomioon FAO:n arvion, että uuden viljelymaan viljelyn myötä olisi mahdollista kattaa noin 10 prosentin tuotannonlisäys maatalousalalla, mikä tarkoittaa, että noin 90 prosenttia on katettava lisäämällä olemassa olevan viljelymaan tuotantokykyä siten, että samalla säilytetään tuotteiden korkea laatu;
- H. ottaa huomioon, että viljelymaan liiallinen hyödyntäminen saattaa köyhdyttää maaperää ja aiheuttaa pahimmassa tapauksessa eroosiota ja aavikoitumista; toteaa, että metsämaan muuttaminen viljelymaaksi vaikuttaisi sekä ilmastoon ja vedensääntelyyn että biologiseen monimuotoisuuteen siinä määrin, että sitä on mahdotonta ajatella vaihtoehtona elintarviketuotannon lisäämiseksi;
- I. ottaa huomioon, että viljelymaan vähenemisen lisäksi myös maataloustuotanto on taantunut ja huolestuttavia suuntauksia, kuten tuotannon vähenemistä, on havaittu; toteaa, että tämä on erittäin haitallista tulevaisuuden maanviljelyn ja ihmisten ruoantarpeen kannalta;
- J. ottaa huomioon, että elintarviketuotanto ei riipu ainoastaan riittävästä maa-alasta vaan myös ilmastosta, veden, energian ja ravinteiden saannin kaltaisista tekijöistä; toteaa, että tulevaisuudessa näitä perusresursseja on saatavilla rajatumminkin ja että tämä resurssipula vaikeuttaa todennäköisesti maatalousmaankäytön, tuotannon ja kannattavuuden kasvattamista koskeviin tarpeisiin vastaamista;
- K. ottaa huomioon, että ilmastossa on odotettavissa suuria muutoksia; ottaa huomioon, että muutokset ilmenevät ilmastosta merkittävänä kuivumisena Euroopan eteläosissa, jotka ovat erittäin tärkeitä hedelmien ja vihannesten tuotantoalueita; ottaa huomioon, että Euroopan keski- ja pohjoisosissa talvien odotetaan muuttuvan nykyistä lauhemmiksi ja kesien huomattavasti sateisemmiksi; toteaa, että tästä seuraa erittäin todennäköisesti, että eläin- ja kasvitautit leviävät ja on otettava käyttöön uusia viljelymenetelmiä;
- L. pitää selvänä, että unionin maatalousalaan kohdistuu valtavia haasteita ja että maatalouden on tuotannon turvaamiseksi mukauduttava äärimmäisiin ilmasto-oloihin, kuten kuivuuteen, tulviin ja muihin luonnonkatastrofeihin; ottaa huomioon, että nykyisenlaisia lajikkeita on mahdotonta viljellä tulevaisuudessa, mikäli tarkoituksena on tyydyttää kasvava ruoantarve;
- M. toteaa, että jalostusoikeuksien suoja ei ole riittävän pitkä niiden kasvien osalta, jotka tarvitsevat pidemmän kehittämisjakson ennen markkinoille saattamista, jotta voitaisiin houkutella kaupallisia investointeja näitä kasveja koskevaan tutkimus- ja kehitystoimintaan;
1. korostaa, että tuleviin haasteisiin – kuten tulevaisuuden elintarvikehuolto ja ilmastomuutokset – vastaamiseksi on erittäin tärkeää taata kasvinjalostusalan asianmukainen ja kilpailukykyinen toiminta;
  2. korostaa, että vahvan maatalouden ekosysteemin takaava terveellinen maaperä ja monimuotoisuus ovat ensisijaisesti tärkeitä asioita, minkä lisäksi on tärkeää kehittää lajeja, jotka selviävät odotettavissa olevissa oloissa, kuten esimerkiksi sademäärien kasvaessa ja arvioiden mukaan kasvitautien esiintymisen lisääntyessä; katsoo, että on myös tärkeää säilyttää unionissa olemassa oleva monimuotoisuus ja kehittää sitä koko maatalouden ekosysteemissä ja varmistaa kantojen geneettinen monimuotoisuus ja eri lajikkeiden ja

maatiaisrotujen absoluuttinen kokonaismäärä, koska niitä kaikkia tarvitaan sen varmistamiseksi, että voimme sopeutua ilmastonmuutoksen aiheuttamiin haasteisiin;

3. toteaa, että tarvitaan lajikkeita, jotka esimerkiksi sitovat tehokkaasti typpeä ja fosforia, kestävät paremmin kuivuutta ja suuria sademääriä, pystyvät vastustamaan haitallisia aineita ja kestävät muuttuvia lämpötiloja; korostaa, että lisäksi on kehitettävä perennoja eli monivuotisia lajikkeita, joiden ansiosta maata ei tarvitse muokata vuosittain, jolloin viljely on ympäristöä vähemmän kuormittavaa;
4. painottaa, että koska uuden lajikkeen kehittäminen tutkimusvaiheesta valmiiksi siemeneksi kestää vähintään kymmenen vuotta ja koska lisäksi tarvitaan aikaa kyseisen lajikkeen testausta ja kaupallista kasvatusta varten, jo nyt tarvitaan merkittävää kannustusta tutkimusinvestointien lisäämiseksi tulevaan ruoantarpeeseen ja ilmastonmuutoksiin vastaamiseksi;
5. korostaa, että koska mahdollisuus raivata uutta viljelymaata on hyvin rajallinen, on erittäin tärkeää helpottaa vallitseviin ympäristöolosuhteisiin sopeutuvien ja niiden niukkojen varojen asettamat vaatimukset täyttävien sekä kestävyteen liittyvien tavoitteiden mukaisten, riittävän tuottoisten ja korkealaatuisten uusien lajikkeiden kehittämiseen liittyviä prosesseja; painottaa, että on myös tärkeää kehittää jo laajasti käytettyjä lajikkeita, jotta voidaan lisätä maanviljelyalan teknisen ja tieteellisen kehityksen joustavuutta tulevaisuudessa;
6. panee merkille, että tiettyjen vähän käytettävien kasvinsuojeluaineiden häviäminen on vaikuttamassa hyvin merkittävällä tavalla hedelmien ja kasvien laatuun ja satoihin sekä vaarantamassa joidenkin erityiskasvien tuotannon; korostaa, että näiden kasvien viljelemistä varten on löydettävä sekä lyhyen että pitkän aikavälin ratkaisut;
7. toteaa, että uuden vehnä-, rapsi- tai muun lajikkeen kehittäminen kestää keskimäärin kymmenen vuotta; katsoo, että siksi on tärkeää kehittää uusia kasvinjalostusmenetelmiä, joilla vastataan yhteiskunnan ja maatalouden tarpeisiin; katsoo, että on myös tärkeää suhtautua avoimesti käytettävissä oleviin menetelmiin, joiden avulla noihin tarpeisiin voidaan vastata ja edistää maatalous- ja puutarhaviljelyalan kilpailukykyä; on huolestunut siitä, että komission uusien jalostusmenetelmien arviointi on viivästynyt, ja kehottaa komissiota selkeyttämään kiireellisesti näiden menetelmien sääntelyn tilanteen;
8. kehottaa komissiota hyödyntämään tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmaa ”Horisontti 2020” sellaisen soveltavan tutkimuksen rahoittamiseen, jolla tuetaan nopeutetun kasvinjalostuksen kaltaisten uusien ja innovatiivisten kasvinjalostustekniikoiden kehittämistä;
9. toteaa, että FAO:n arvioiden mukaan viljelykasvien monimuotoisuus on vähentynyt 75 prosenttia 1900-luvulla ja että nykyisestä monimuotoisuudesta kolmannes voi hävitä vuoteen 2050 mennessä; korostaa, että unionin biologisen ja geneettisen perinnön suojaaminen ja ylläpitäminen on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan varmistaa pitkäkestoinen elintarviketurva kasvavalle maailman väestölle sekä elintarvikkeiden tuotantojärjestelmien toimintakyky; pitää erittäin tärkeänä, että valtaosa lajikkeista ja kasvigeenivarjoista säilytetään paikan päällä ja viljelmillä, jotta voidaan ylläpitää ja lisätä kantojen ja lajikkeiden geneettistä ja kulttuurista monimuotoisuutta ja pitää niiden määrä ennallaan tai kasvattaa sitä;

10. painottaa, että uusien lajikkeiden kehittämiseksi on ratkaisevan tärkeää, että käytettävissä on runsaasti geneettisiä variantteja; pitää voimakasta vähentymistä näin ollen hyvin huolestuttavana;
11. suhtautuu myönteisesti viranomaisten, toimialan ja tutkimusorganisaatioiden kumppanuuksien kehittämiseen, esimerkiksi osallistuvan jalostuksen alalla, jalostusta edeltävän ja jalostusta koskevan tutkimuksen edistämiseksi sekä geenivarojen ominaisuuksien kartoittamiseksi ja geenivarojen säilyttämiseksi; kiinnittää huomiota etuihin, joita koituu edellä mainittujen kumppanuuksien lujittamisesta ja laajentamisesta sekä tätä alaa koskevista kansainvälisistä aloitteista; tähdentää, että asianomaisten tukijärjestelmien jäsentäminen on varmistettava tavalla, jolla investointien vaikutukset ja johdonmukaisuus kyetään maksimoimaan;
12. katsoo, että unionin tulevaisuuden kannalta on keskeisen tärkeää toteuttaa perustavia toimenpiteitä yhteisen geneettisen perintömme hoitamiseksi ja että on erityisen tärkeää viljellä paikallisia ja alueellisia lajikkeita ja säilyttää ne, jotta ylläpidetään niin geneettistä kuin kulttuurista monimuotoisuutta;
13. panee merkille, että pyrittäessä säilyttämään ja ylläpitämään geneettinen monimuotoisuus viljelyn ja kasvinjalostuksen alalla siemeniä ja kasviainesta kerätään eri geenipankkeihin kaikkialla maailmassa; panee erityisesti merkille, että Svalbardiin on perustettu geenipankki, jossa on kaikkialta maailmasta peräisin olevaa geneettistä ainesta; painottaa, että hanke on hyvin tärkeä ja kunnianhimoinen ja sen avulla pyritään takaamaan geneettinen monimuotoisuus tulevaisuudessa;
14. pitää erittäin tärkeänä, että valtaosa lajikkeista ja kasvigeenivaroista säilytetään paikan päällä ja maataloilla; kiinnittää huomiota siihen, että julkiset laitokset eivät nykyisin pyri riittävän tarmokkaasti tai eivät tarjoa riittävää tukea tämän tavoitteen saavuttamiseen;
15. painottaa, että mainittu hanke ja muut samankaltaiset hankkeet ovat elintärkeitä tulevaisuuden kasvinjalostuksen, maataloustuotannon ja elintarvikehuollon kannalta;
16. painottaa, että kasvinjalostuksen tutkimus ja käytäntö ovat ratkaisevan tärkeitä maataloustuotannon tulevaisuudelle, erityisesti olemassa olevien ja uusien lajikkeiden kehittämiseksi elintarvikkeiden saatavuuden turvaamiseksi tulevaisuudessa;
17. toteaa, että on tärkeää taata geenivarojen saatavuus kasvinjalostusta varten; kannattaa erityisesti UPOV-yleissopimuksen mukaista kasvinjalostusoikeuksien kansainvälisen järjestelmän perusperiaatetta ja painottaa, että kasvinjalostusoikeuksien haltijat eivät voi estää suojellun lajikkeen käyttöä edelleen jalostamisessa eivätkä äskettäin jalostetun variantin hyödyntämistä; panee merkille, että tämä perusperiaate on tunnustettu myös elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivaroja koskevan FAO:n kansainvälisen sopimuksen 13 artiklan 2 kohdan d alakohdan ii alakohdassa;
18. ymmärtää, että uusien parannettujen lajikkeiden kehittäminen on sekä kallista että aikaa vievää, mutta korostaa, että se on tarpeen EU:n kilpailukyvyn säilyttämiseksi tällä alalla; ehdottaa, että näitä kustannuksia voitaisiin kompensoida jatkamalla kasvilajikkeisiin liittyvien oikeuksien suojaamista asianmukaisesti toteutetun vaikutustenarvioinnin perusteella;
19. on huolestunut siitä, että maailmanlaajuisia kasvinjalostusmarkkinoita hallitsevat harvat monikansalliset suuryritykset, jotka panostavat ainoastaan rajalliseen määrään lajikkeita,

kun taas unionin kasvinjalostusmarkkinat ovat monimuotoisempia kansainvälisesti vertailluna ja niillä toimii pääosin pieniä ja keskisuuria yrityksiä; painottaa, että unionin kasvinjalostusmarkkinoiden toimintaa on tehostettava terveen kilpailun edistämiseksi;

20. katsoo, että kasvinjalostusalan maailmanlaajuisilla suuryrityksillä on huolestuttavan suuri maailman maataloutta ja maatalouspolitiikkaa koskeva vaikutusvalta; korostaa pitkäkestoista yleistä hyötyä tavoittelevien julkisesti rahoitettavien riippumattomien tieteellisten tutkimusten merkitystä pitkäkestoisen elintarviketurvan varmistamiseksi;
21. katsoo myös, että suuryritysten olisi hyödynnettävä paremmin ja jaettava kasvinjalostusmenetelmiään, joiden asianmukaisella hyödyntämisellä voitaisiin edistää ympäristöön, ilmastoon ja elintarvikehuoltoon liittyvien ongelmien ratkaisemista;
22. toteaa, että pk-yrityksillä on tärkeä tehtävä EU:n siemenmarkkinoilla ja kasvinjalostusalalla, koska ne edistävät merkittävästi kaupallista kasvinjalostusta, ja korostaa niiden valmiuksia hyödyntää tutkimusta ja tietoa uusien kaupallisten tuotteiden synnyttämiseksi; kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että uusien lajikkeiden kehittämisen ja markkinointiin tarvittavat varat ja työkalut voivat olla este pienille yrityksille, kun kasvinjalostus muuttuu entistä tutkimuspainotteisemmaksi ja huipputeknologian alaksi; katsoo, että riittävän pitkän kasvinjalostusoikeuksien suojan ja kaikkien tutkimustulosten käyttöön saannin takaaminen näille yrityksille voisi tasapuolistaa merkittävästi niiden toimintaedellytyksiä; pitää ratkaisevan tärkeänä, että investointeja näihin yrityksiin EU:ssa jatketaan;
23. pitää tärkeänä, että unionissa otetaan jälleen haltuun Euroopassa toteutettava kasvinjalostustutkimus ja että sen kehittämistä ja käytännön soveltamista jatketaan;
24. painottaa Euroopan lajikkeiden monimuotoisuuden merkitystä ja että eurooppalaisessa kasvienjalostusta koskevassa tutkimustyössä on keskityttävä eurooppalaisiin tarpeisiin, eli siihen, mitkä kasvit, viljalajit ja hedelmät sopivat eri paikallisiin ja alueellisiin oloihin Euroopassa; katsoo, että kaikki kehitys tällä alalla auttaa eurooppalaisia viljelijöitä parantamaan heidän tuottamiensa elintarvikkeiden ja rehun määrää ja laatua;
25. korostaa, että unionin kasvinjalostusalalla tarvitaan moninaisia toimijoita; katsoo, että on mahdollistettava se, että useammat yritykset ja tutkimuskeskukset toteuttavat tutkimushankkeita ja toimivat kasvinjalostusalalla;
26. katsoo, että kasvinjalostusalalla toteutettava tutkimus edellyttää pitkän aikavälin rahoitustukea; pitää kestävämmänä sitä, että kasvinjalostusalan tutkimushankkeita tuetaan ainoastaan melko lyhyellä aikavälillä, vaikka uuden lajikkeen kehittäminen kestää keskimäärin kymmenen vuotta;
27. painottaa, että EU on yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti velvollinen kantamaan vastuunsa unionin maatalous- ja kasvinjalostusalan haasteisiin vastaamisesta; katsoo, että EU:n olisi johdettava kestävien kasvinjalostusmenetelmien kehittämistä sekä edistettävä maatalous- ja kasvinjalostusalan tutkimusta ja käytäntöä;
28. korostaa, että EU:ssa kasvinjalostusalalla toteutettavaa perustutkimusta on rahoitettava EU:n ja sen jäsenvaltioiden varoin; ei usko EU:n pienten ja keskisuurten kasvinjalostusyritysten pystyvän itse rahoittamaan suurta osaa tutkimuksesta ja olemaan samalla kilpailukykyisiä;

29. kehottaa komissiota osoittamaan taloudellisia resursseja ja luomaan yhtenäisen rakenteen kasvinjalostusalalla toteutettavaa tutkimusta ja käytännön sovelluksia varten tutkimusohjelmissa ja muissa soveltuvissa politiikan välineissä, jotta eurooppalaista monimuotoisuutta voidaan ylläpitää ja kehittää; pitää erityisen tärkeänä, että tutkimushankkeille annetaan riittävästi aikaa ja rahoitusta tuloksien saavuttamiseksi; painottaa, että on myös erittäin tärkeää, että kasvinjalostusalalla toimivat yritykset pääsevät tutustumaan rajoituksetta tutkimustuloksiin ja että toteutetaan useampia tutkimushankkeita, jolloin epäonnistumisella olisi vähemmän vaikutusta;
30. korostaa, että erittäin ammattitaitoisia työntekijöitä tarvitaan jatkuvasti tulevan kasvinjalostustutkimuksen kysynnän tyydyttämiseksi ja että kasvitiedettä ja kasvinjalostusta on edistettävä edelleen kouluissa ja yliopistoissa sekä suuren yleisön keskuudessa; nostaa erityisesti esille 18. toukokuuta 2013 vietetyn Lumoudu kasveista -teemapäivän suosion;
31. painottaa, että kasvinjalostusalan lainsäädännön tavoitteena on viime kädessä oltava niin kasvinjalostusmenetelmien käytön helpottaminen kuin maatalous- ja kasvinjalostusalan tutkimuksen edistäminen; katsoo, että tutkimuksen olisi johdettava siihen, että tuotteet soveltuvat paremmin paikallisiin ilmasto- ja maantieteellisiin olosuhteisiin, mikä taas johtaisi runsaisiin, ihmisten terveydelle ja ympäristölle turvallisiin satoihin;
32. toteaa, että nykyisen tekniikkaan perustuvan kasvinjalostusalan lainsäädännön perusteella on osoittautunut vaikeaksi määrittää jälkikäteen, mitä menetelmää on käytetty kasvinjalostusvaiheessa, mikä tuo esiin tekniikkaan perustuvan lainsäädännön ongelmat;
33. ottaen huomioon unionin ja maailmanlaajuisen kasvinjalostusalan haasteet ja nykytilan kehottaa komissiota selvittämään ja analysoimaan tilannetta tarkasti sekä ehdottamaan tehokkaita ja konkreettisia toimenpiteitä, joilla vastataan unionin karjankasvattajiin ja viljelijöihin kohdistuviin valtaviin haasteisiin;
34. kehottaa komissiota laatimaan yleisen strategian maataloustuotannon välineistä erityisesti kasvienjalostuksen osalta; vaatii komissiota esittelemään poliittisen kehityksen, jolla tuetaan maataloustuotannon välineitä yhtenä tärkeistä aloista maataloustuotannon tuottavuuden ja kestävyuden parantamiseksi;
35. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.